

1305 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878.

1306

det dog for det paagjældende Tilfælde være umuligt, idet der af denne Lønningssum i alt Fald skal udredes Mere end Halvdelen af det Beløb, som dette Embede lønnes med. Der skal nemlig endvidere udredes Halvdelen af Lønnen for den Bestilling, han kommer fra. — Den ærede Ordførers varme Interesse for det saakaldte Arrespørgsmaal bragte ham til at bruge eller citere et Udtryk, der skulde være brugt af en høitstaaende Mand ved Fastsættelsen af Flodmaalet for denne Sø, nemlig: „at man der ret havde taget Bønderne ved Næsen“. Jeg tvivler ikke om, at dette er af den Slags Udtalelser, som kunne gjøre en vis Virkning hos Nogle; men jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at den egentlig ikke hører ret hjemme i denne Sal; og det forekommer mig at være saa meget mindre heldigt, at en saadan Udtalelse er kommen frem, som det jo maa være det ærede Medlem vel bekendt, at noget Saadant som Flodmaal for Søer og Vandmøller ikke fastsættes af høitstaaende Embedsmænd, men af Landvæsenkommissionen og Overlandvæsenkommissionen. For saa vidt der altsaa er nogen Feil, kan det ikke være en enkelt høitstaaende Mand, hvem det er lykkedes „at tage Bønderne ved Næsen“, nei, Ansvaaret maa saa ligge hos de af mig nævnte Myndigheder, som jo dog have en anden Stilling end at være høitstaaende Mænd i Administrationen. Jeg er især rigt fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at dersom det var muligt at finde en Afsløsning af de særlige Rettigheder, der knytte sig til Benyttelsen af Vandet i Arresø, saa vilde det være meget heldigt, fordi en saa betydelig Landstrækning lider ved den høie Vandstand i Søen. Hvad jeg altsaa har anført paa dette Punkt mod den ærede Ordførers Udtalelse, maa ikke opfattes, som om det er imod Sagen; thi ogsaa jeg for mit Vedkommende nærer Dunke om, at denne Sag maa finde sin Afgjørelse til alle Interessere des Tilfredshed. — Det gjør mig ondt, at jeg er nødt til at komme tilbage til et andet saare ubetydeligt Punkt, men Ordføreren har idag udtalt sig udførlig derom, og har navnlig knyttet en Bemærkning dertil, som synes at være noget nærgaende. Det er om denne utilbørlige Indskrænkning af Publikums Ret til at trække frisk Luft i Charlottenlund Skov. Naar man ser nøiere til, er der imidlertid ikke Spørgsmaal om at unddrage den københavnske Befolkning Afgangen til at trække frisk Luft paa 21 Tdr. Land; men hele Spørgsmaalet reduceres til, at Afgangen til en enkelt Sti er bleven affaaen.

Det er hele Sagen, thi den ærede Ordfører vil jo dog vide, at Publikum ikke har Ret til at bevæge sig udenfor de offentlige Stier. At det gjør det, er noget Andet, men Ret dertil har det ikke, og da der altsaa her er Tale om at affjære en Ret, vil det egentlig kun være Retten til at spadserere paa en Sti, men ikke Retten til at baltræ sig paa 21 Tdr. Land, som er affaaen. Søvrigt tror jeg, der er Plads nok til at tumle sig, og den friske Luft kan heller ikke lide noget Afbræk ved den foretagne Forandring. Saa Meget om Realiteten, men den ærede Ordfører fandt det rigtigt og passende dertil at knytte en Bemærkning, som synes at være noget nærgaende. Det var en Bemærkning, der i det Mindste for mig lød saaledes, at man nok kunde forstaa, at et Ministerium, som ikke kunde glæde sig ved nogen særdeles Tilslutning, nogen særdeles kraftig Støtte i dette Thing, kunde føle Trang til at styrke sin Stilling paa anden Maade. Dersom der heri skulde ligge en Insinuation om, at Ministeriet havde søgt at styrke sin Stilling ved at lukke denne Sti i Charlottenlund, kan jeg kun tilbagevise dette som en aldeles uberettiget Insinuation. Noget ganske Andet er det, om de Bemærkninger om visse Udtalelser, som denne Affjæring af Stien i Charlottenlund foranlediger, kunde styrke Ministeriets Stilling, men jeg kan i alt Fald forsikre den ærede Ordfører, at Finantsministeren ikke har haft nogen saadan listig Vagtante, da han tog Ansvaaret paa sig for at affjære denne Sti. — Ogsaa om Anvendelsen af Bevillingsmyndigheden synes der at være en stor Uoverensstemmelse mellem den ærede Ordfører og mig; men jeg tror for Resten, at denne Uoverensstemmelse, naar man får Leilighed til nærmere at undersøge den, vistnok vilde vise sig at være overordentlig lille. For at imidlertid ærede Medlemmer udenfor Finantsudvalget og ligeledes Andre, der kunne interessere sig derved, ikke skulle tro, at Klampenborgspørgsmaalet ogsaa er en Sag, der maa — eller ikke just maa, saa dog bør — tynges haardt paa det nuværende Ministerium, vil jeg dog oplyse om, at det Hele dreier sig om, hvorvidt Bevillingsmyndigheden i Marts 1863 — altsaa for 13 Aar siden — har været anvendt paa rette Maade eller ei. Jeg er saa lykkelig i dette Spørgsmaal at staa personlig helt udenfor det, hvorom Striden dreier sig. — Med Hensyn til Gammelholmspørgsmaalet fremdrog den ærede Ordfører det aldeles Forkastelige i, at en Sum, jeg tror, den ærede Ordfører angav den til inellem 4 a 5,000 Kr., skulde i Bestyrelsesudgift koste et Beløb af inel-